

DẤU LẶNG NGÀY VỀ QUÊ HƯƠNG CỦA GIÁM MỤC

Phác Hương

Giáo xứ Tuy Hòa đang chạy đua với thời gian chuẩn bị ráo riết cho ngày Lễ Tạ Ơn của người con Giáo xứ: Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Bản. Bộ mặt của khuôn viên Thánh đường thay da đổi thịt tất cả như rộn lên cho ngày hội ngộ lịch sử của Giáo xứ. Nhất là lòng người đang vỡ òa trong hân hoan, niềm hãnh diện vô biên vì một người, ngày nào đó là một người anh em, thân quen gần gũi nay là Giám Mục. Và ngày ấy Giáo xứ sẽ làm tất cả những gì có thể làm được để ca tụng, chào mừng bày tỏ bằng mọi cách mỗi chân tình của

minh.

Trong nỗi rạo rức vô biên ấy có những “Dấu lặng” mà không ai có thể thay lời muốn nói bởi vì chính sự trở về với thình lặng mới cảm nghiệm hết những “dấu lặng”.

Căn nhà số 14/2 đường Lê Thành Phương trong lòng TP.Tuy Hòa, căn nhà cổ nhất khu phố này còn sót lại, căn nhà thấp lẹm ngôi 3 gian lặng lẽ nằm giữa những khu nhà cao tầng, trước cổng nhà, cây hoa ngọc anh và cây hoa mai tứ quý cao quá khổ của một cây cảnh, di ảnh của ông bà cố nằm khiêm tốn trên bàn thờ đơn sơ. Chắc ngày trở về Đức Giám Mục sẽ bước vào căn nhà này, để thấp cho ông bà cố nén nhang tưởng nhớ, ngôi nhà vẫn thình lặng, nhưng chính sự thình lặng này sẽ nói rất dài về một thời để nhớ để thương, về những con người làm nên máu thịt của Đức Giám Mục, về những kỷ niệm của thuở ấu thơ dấu ái, về những bài học đầu đời từ trong nôi làm nên nhân cách của một Giám mục...

Lần dở “Liber Baptizatorum” sổ rửa tội của GX.Tuy Hòa N° 1391, bắt gặp:

Nomen : Vinc. Bản

Natus : 27 Nov.1956

Filius : Vinc. Biện et Maria Lụa

Rửa tội: Anno Domini 1956 die 2 mensis Dec. Một dấu tích lặng thình, từ 53 năm qua, nhưng mang một dấu ấn đặc biệt cho Giám Mục, ngày Giám Mục chính thức trở thành con cái Thiên Chúa, chi thể Chúa Kitô và đền thờ Chúa Thánh Thần chính thức bước vào ngôi nhà Giáo Hội.... Cột mốc lặng thình này chất chứa biết bao điều muốn

nói..., về sự khẩn thiết của Bí tích Rửa tội. Chính vì thế ông bà cố sinh ra chỉ có 5 ngày là vội đem đi rửa tội cho ĐGM.

Từ khuôn viên Thánh đường những viên sỏi mang dấu chân ĐGM ngày còn bé nô đùa, lớn lên làm thầy xứ, cha phó ... những gốc cây già chứng kiến một cách sống động những bước chân đi ngày nào ... những viên đá san hô từ hang đá Đức Mẹ ngày nào Đức Giám Mục đã đem về từ An Ninh Tuy An... những băng ghế dài nơi nhà thờ chứng kiến lòng đạo đức của ĐGM lớn dần theo thời gian để được Chúa cất nhắc hôm nay.

Còn nữa biết bao dấu lặng và những con người thâm lặng đã đi trước chúng ta. Chính ngày ĐGM trở về quê hương những lời ca tụng, tung hô hân diện vì những thân quen. Sẽ có những diễn văn chúc mừng thật hay, thật hoa mỹ ...

Vẫn còn đó những dấu lặng không thốt nên lời, nhưng thật sự đã đi vào lịch sử đời Giám Mục. Chắc chắn không có ngôn từ nào để nói thay chỉ có những cảm nghiệm.

Rồi mai ngày cách biệt muôn phương

Theo mời gọi “bước chân Thần Khí”

Mang theo đi “dấu lặng” cuộc sống

Để rồi giữa nguồn khơi cuộc sống

Cao nguyên trùng điệp nơi nơi bước

Vẫy chào người Mục Tử mến thương

Nhớ ngày nào tương phùng thân hữu

Lưu mãi trong tim bóng dáng hình